

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Brothánkové, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **Ing. A. P. A.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. ledna 2015, č. j. X1, ve věci starobního důchodu, o nesouhlasu Krajského soudu v Praze s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 43 Ad 36/2015 **je příslušný** Krajský soud v Ústí nad Labem.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně uplatnila u žalované podání označené jako „otevření případu výpočtu mého starobního důchodu“, datované dnem 22. března 2015, jež žalovaná vyhodnotila podle obsahu jako žalobu proti v návěti uvedenému rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobkyně ve věci její žádosti o zvýšení českého starobního důchodu. Toto podání žalovaná přípisem ze dne 27. dubna 2015, v němž byl jako adresát označen Krajský soud v Praze, postoupila (zřejmě omylem) Krajskému soudu v Ostravě. Krajský soud v Ostravě svým usnesením č. j. 18 Ad 29/2015 - 8 ze dne 5. května 2015 věc postoupil Krajskému soudu v Praze dle § 7 odst. 5 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále též „s. ř. s.“), s poukazem na § 89 odst. 2 písm. f) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, neboť navrhovatelka nemá na území České republiky bydliště a příslušnost krajského soudu nebylo možné určit podle písmen a) až e) citovaného ustanovení.

[2] Krajský soud v Praze s postoupením věci k tomuto soudu nesouhlasil a podle § 7 odst. 5 věty druhé s. ř. s. předložil věc k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu (přípis č. j. 43 Ad 36/2015-18 ze dne 10. července 2015, doručený Nejvyššímu správnímu soudu 16. července 2015). Krajský soud v Praze konstatoval, že se Krajský soud v Ostravě ani nepokusil zjistit místo posledního bydliště žalobkyně na území České republiky ve smyslu § 89 odst. 2 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., přitom podle zjištění Krajského soudu v Praze žalobkyně naposledy na území České republiky bydlela v Jablonci nad Nisou; tento údaj dovodil ze zápočtového listu posledního zaměstnavatele žalobkyně na území České republiky, resp. tehdy Československé socialistické republiky, jímž byla Velvetá Varnsdorf. Podle Krajského soudu v Praze je tedy místně příslušným soudem k projednání žaloby krajský soud určený podle § 89 odst. 2 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., tj. krajský soud určený podle místa

posledního bydliště navrhovatele na území České republiky, jímž je Krajský soud v Ústí nad Labem.

[3] Nejvyšší správní soud přisvědčuje Krajskému soudu v Praze a na základě jeho zjištění konstatuje, že nebylo namístě určit příslušnost Krajského soudu v Praze podle § 89 odst. 2 písm. f) zákona č. 582/1991 Sb., neboť nebyly vyčerpány možnosti určení příslušnosti krajského soudu podle ustanovení předchozích písmen. Vzhledem k tomu, že nepřichází v úvahu uplatnění písmen a) až d) citovaného ustanovení, přitom je z dostupných zjištění Krajského soudu v Praze pravděpodobné, že posledním bydlištěm žalobkyně na území České republiky byl Jablonec nad Nisou, je příslušným krajským soudem k projednání žaloby Krajský soud v Ústí nad Labem podle § 89 odst. 2 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., neboť v jeho obvodu se nachází poslední známé bydliště žalobkyně na území České republiky.

[4] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud nesouhlas Krajského soudu v Praze s postoupením věci shledal důvodným a rozhodl tak, že soudem místně příslušným k vyřízení věci je Krajský soud v Ústí nad Labem.

[5] Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 5 *in fine* s. ř. s.)

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu